

Prachmatické umění

Umbrtka

Kráčím šedou ulicí
Ranní chlad mnou prostupuje
Míhají se kolem dělníci
O šesté se do práce nastupuje

Pracovník každé ráno vstává
Výrobní pásy letí
Továrna mu obživu dává
Práce se železem šlechtí

Úchvatné kouzlo průmyslu
Inspirací mne naplňuje
Neptám se již po smyslu
Každý z nás továrnu obdivuje

Šramot železa se nikdy nezmění
Umbrtkova dřina má dva rozměry
Práce s plechem a skvost hudební
Nenacházím k tomu příměry

Stále zamračená obloha
Hluk, mokro a špína
Moje věčná duchovní poloha
Odpadní vodu místo vína

Lidského umu vrcholem
V krajině železniční koleje
Laskám se s ozubeným kolem
Pro stroje dostatek oleje

Umbrtka je navždy v nás
Nikdy se to nezmění
Nesmrtelný špíny hlas
Prachmatické umění